

Istražujemo:
Ko štiti prava
radnika u
Srpskoj?

strana 8

Sindikalci do groba

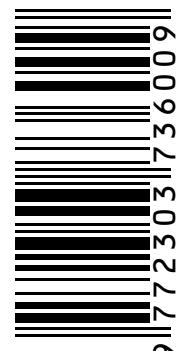
**Nevjerovatna pobuda da se,
nakon radnog vijeka, ostane na poziciji u sindikatu**

**Bora
Đorđević**

strana 21

**Ostaje pjesma
kao uspomena
na Mišu**

**Uvijek
presudan.**

Cijena: 1KM
Broj 3, juli 2021. godine
www.faktormagazin.ba

Fm
FAKTOR
magazin

realme

realme C21
3GB+32GB
7,97 KM RATA

realme 8
4GB+64GB
13,88 KM RATA

realme 7i
4GB+64GB
11,44 KM RATA

**UZMI SVE!
I POPUST I RATE!**

Odaberite najbolje od oba svijeta! Uz 20% popusta na mjesecnu pretplatu izaberite i jedan od vrhunskih realme telefona na rate.

REALME TELEFONI NA RATE | **POPUST NA PRETPLATU 20%**

m:tel imate prijatelje!

PRETPLATA

www.mtel.ba korisnički servis 0800 50 000

mtelbih mtelimateprijatelje

PRIČA SE...

Emreže

Naser Orić i Sadik Hasanović

Kopanje po kostima u Podrinju

„Ej ko na Božić u Kravici dođe, Naser Orić nije Karađorđe“, prve su riječi pjesme kojom se veličaju zločini nad srpskim narodom u Podrinju. Iako slavi pokolj u srpskom selu, njen izvođač, mladi, Sadik Hasanović, na jednom skupu, tada kao trinaestogodišnjak, pobrao je ovacije prisutnih. Iste takve ovacije dobio je nedavno, kada je ušao u finale regionalnog takmičenja „Zvezde Granda“. Brojni glasovi koje je „sakupio“ u sred Srbije, pokazuju da mu nije uzeto za zloto što u tekstvima pjesama omalovažava srpske žrtve Podrinja, niti što je, opet kao „mlađani“ pjevač imao „fotošuting“ sa osumnjičenim za ratne zločine nad Srbima Naserom Orićem.

Nekoliko dana od slučajne objave pjesme o krvavom Božiću u Kravici, Hasanović se drznuo da poruči da želi da pjeva u onoj istoj Srbiji koja ga prihvata, takvog kakav jeste.

„Vidim, sada sam postao i politička tema, svi se utrukuju da me optuže kako sam neke izdao, a neke uvrijedio i kupe poene na meni. U politiku se ne miješam, to me ne interesuje. I ovo želim reći javno, bez obzira šta ko o tome misli. Ja se ne odričem moje zemlje Bosne, moje Srebrenice i moga Srebrenika. Nizašta, pa ni za uspješnu karijeru. Ali i dalje sam na stanovništu da poštujem Srbiju, onu Srbiju koja je spremna da idemo dalje, a ne onu koja je spremna da nas vrati u devešete“, poručio je Hasanović.

U Bratuncu će 10.jula ove godine, pod motom „Mrtve ne zaboravimo, žive borče poštujemo“, biti obilježena godišnjica stradanja Srba u Podrinju. Biće to prilika da se nad sjenima onih koji su dali živote za Republiku Srpsku, i onoj Srbiji u kojoj pjeva Hasanović, poruči da se o zločinima Nasera Orića i njegovih satelita neće čutati.

FAKTOR magazin
Izdavač:
A Media d.o.o
Gundulićeva 33/4
Banja Luka

Fm
FAKTOR
magazin

direktor i glavni i odgovorni urednik: Drahmi Miskin
zamjenici glavnog i odgovornog urednika: Slavisa Đurkovic, Zoran Šarenac
redakcija:info@faktormagazin.ba, desk@faktormagazin.ba
marketing:marketing@faktormagazin.ba ili marketnig@atvbl.com
faktormagazin.ba
Štampa i distribucija: N.I.G.D. Nezavisne novine, Banja Luka
Novine FAKTOR su upisane u Registar javnih glasila RS pod rednim brojem 670
po rješenju broj 07.06/053-46/21-2
Sedmično izdanje, svakog četvrtka, latiničnim pismom

„
Saša MITA

Zamislite Srbi u Srebrenici doneli rezoluciju o stradanju Srba. Čamil Duraković kaže da je to političko nasilje. Dakle 3627 ubijenih Srba za njega su ništa.

„
Rajko VASIĆ

Denis Zvizdić danas je zvanično napustio članstvo u Stranci demokratske akcije (SDA). Vasili. Izgleda da nije znao ništa oko Respiratora

„
Vijesti Srpske

Teško je danas biti Srbin!

Zato se toliko bori za vlast: Stanivuković obilato nagradio svoju „desnu ruku“

The image features a large, bold text overlay in the foreground. The top half of the text is in white, reading "KRESOJEVIĆU" on the first line and "2.200 KM mješečno" on the second line, both underlined. Below this, the word "+ novi poslovi" is written in yellow, followed by "za očevo partnera" in large yellow letters. In the background, there is a photograph of a man with a beard and short hair, wearing a dark blue suit jacket, a white shirt, and a dark tie. He is smiling slightly and looking towards the camera. To the right of the main image, there is a circular inset showing two men in suits; the man on the left is looking directly at the camera, while the man on the right is partially visible and looking to the side.

Bojan Kresojević, 27-godišnji savjetnik gradonačelnika Draška Stanivukovića dobija od Gradske uprave mjesечно 2.200 KM za savjetnički angažman, saznaje „Faktor“.

Prema dokumentima, koje objavljujemo, mladi Kresojević, koji je u bliskim poslovnim vezama sa Stanivukovićem ocem i njegovim poslovnim partnerom

Jelenkom Lolićem, u Gradskoj upravi angažovan je na osnovu ugovora o djelu, pošto je, istovremeno, zadržao mjesto asistenta na Ekonomskom fakultetu u Banjoj Luci, gdje, takođe, prima nešto manje od 2.000 KM.

Za razliku od Tvićke, koja je već sklada profesorsko zvanje, mladi Kresojević još u statusu asistenta,

ga nije
spriječilo
da u među-
vremenu razgrana
cijelu mrežu poslova,
iza kojih, listom, stoje
imena dva čovjeka –
Dragana Stanivukovića,
gradonačelnikovog oca
i njegovo, navodno do-
skorašnjeg poslovnog
partner Ivanka Lalić

- Ako se Kresojević negdje nominalno pojavlja kao suvlasnik ili

vlasnik
znajte da su tu,
u sjeni, zapravo i Stanić
nivuković stariji i Lolić
– tvrdi za „Faktor“ jed-
na njihov bivši poslovni
partner, koji je želio osta-
ti anoniman.

Istovremeno, čini se da je to samo vrh lede-nog brijege, pošto se Kresojevićevi prvi po-

slovni počeci vežu za firmu „Financ“, koja je u to vrijeme bila u vlasništvu Dragana Stanivukovića i, već pogadate – Jelenka Lolića.

Zato, možda, nije ni nikakav čudo što je Stanivukovićeva „des ruka“, kako je Kresoj vić nazvao sam gradonačelnik, toliko upinjada u javnosti brani Lolićeve dilove sa novogradskom administracijom. N.I.

za Stanivukovićeva „desna ruka“, kako je Kresojević nazvao sam gradonačelnik, toliko upinjao da u javnosti brani Lošićeve dilove sa novom gradskom administracijom.

УГОВОР О ДЈЕЛУ

Члан

Посленик пресузима обавезу да за Наручиоца посла обави анализу задужености Града Бања
Лука са посебним освртом на могућност развоја.

Посленик је дужан посао из члана 1. уговора обављати у периоду од 25.12.2020. до 24.01.2021.

Наручилац посла се обавезује да ће Посленику, за извршени посао из члана 1. овог уговора, исплатити износ од укупно 2.200 KM, на рачун број [REDACTED] који се води код НЛБ Развојне банке Бања Лука, након достављеног извјештаја Посленика о уредном обављању уговорних обавеза из члана 1., претходно прегледаног и одобреног од стране шефа Кабинета радионачелника, у име Наручиоца посла.

ко се у току извршења послана покаже да се Посленик не држи услова уговора и уопште да не ради како треба, те да ће извршено дјело имати недостатке, Наручилац посла, може позорити Посленика на то. Уколико Посленик не поступи по захтјеву, те уколико не буде извршавао уговорене обавезе из члана 1. овог уговора Наручилац послана може раскинути овај уговор.

Стране су сагласне да спорове ријеше споразумно, а уколико то не буде могуће, за рјешавање свих евентуалних спорова, произашлих из овог уговора, надлежан је Основни суд у Бањој Црни.

ЗА НОСЛЕННИКА

Jovan Krusevac

и 6. примјерка, од којих Наручилац посла, за своје
јединик један (1) примјерак.

ЗА НАРУЧИОЦА ПОСЛА
ДОНАЧЕЛНИК
Драшко
Драшко Станивукович

ELENKO LOLIĆ

Da stvar bude zanimljivija, odmah po preuzimanju vlasti, prvi veći tender koji je raspisala nova gradska administracija, gle čuda, dobila je upravo firma u vlasništvu porodice Jelenka Lolića.

Biznismen koji se, i pored millionski razgranutih poslova – od energetike do telekomunikacija – godinama vješto čuvao od medija tako je po prvi put dospio na naslovnice, zajedno sa svojim mlađim poslovnim partnerom Kresojevićem koji se iz petnih žila upinjao da dokaže nedokazivo – da se Gradska uprava nije poigrala sa procedurama kako bi pogodovala 120.000 KM vrijedan posao jedenoj od Lolićevih firmi – lancu hemijskih čistionica „Perfect clean”.

Hrvatski parlamentarac porijeklom iz Bosne i Hercegovine upozorava

Srbi neće odstupiti od „Dejtona“ kada vide sudbinu Hrvata u FBiH

Šta znači građanski uređena BiH i da li bi takva država opstala ili je za nju rezervisan jugoslovenski scenario, razgovarali smo sa nezavisnim poslanikom u Hrvatskom saboru iz Kluba „Most“ Ninom Raspudićem

Faktor: Može li BiH opstati na ideji građanske države?

Raspudić: Definitivno ne može, jer ona to nikada nije ni bila. Konstitutivni narodi su temelj BiH, ustavna kategorija Aneksa 4 Dejtonskog mirovnog sporazuma. Ako se vratimo u prošlost u ZAVNOBiH-u imamo spominjanje narodna u slavnoj sintagmi da BiH nije ni srpska, ni hrvatska, ni muslimanska, nego je i srpska i hrvatska i muslimanska. Narodi u BiH su realnost, to nije od juče, nije od „Dejtona“, nego puno prije. Podsetiće samo da je prije 130 godina Austrougarski guverner Benjamin Kalaj od Bosne i Hercegovine pokušao tada provesti koncept koji ovi sada hoće. Stvaranje jedne nacije. Međutim, to ni tada nije bilo moguće, jer su već bila jasno formirana politički ta tri identiteta. Zamislite kroz čitav 20. vijek, kroz sve ratove uključujući i ovaj zadnji gdje su ti identiteti dodatno učvršćivani, koliko je mogućnost da građanski čisti koncept u BiH prođe danas.

Faktor: Zbog čega su pojedine zemlje EU za ukidanje konstitutivnosti tri naroda u BiH?

Raspudić: Ako išta znaju o BiH, osim ako su ih potpuni utopisti naučili da misle da nešto što je lijepa ideja u njihovoj glavi može se tek tako realizovati u praksi. Ako su takav intelektualni

potkapacitet da ne mogu razumjeti da je u višenacionalnoj državi guranje građanskog koncepta samo maska za nacionalizam većinskog naroda.

Ako sve to razumiju, a ovo opet guraju, onda rade za nečije interese. Možda imaju sa Erdoganom neke dogovore, gdje plaćaju kroz tu vrstu podrške politici koja je vjetar u leđa onom što su bošnjački nacionalistički ciljevi u BiH, to bi mogla biti jedna solucija, ja drugo objašnjenje ne vidim.

Faktor: Cemu može voditi nesreden status Hrvata u BiH?

Raspudić: Može voditi daljem jačanju centrifugalnih sila u BiH. Nakon rata 1995. do negdje 2000. godine su ti procesi reintegracije društva išli u dobrom pravcu. Međutim, onda kreće intervencija međunarodne zajednice, nametnute odluke visokih prestavnika koje nisu prošle parlamentarnu proceduru i koje su vodile tome da Bošnjaci Hrvatima mogu birati političke predstavnike, što kod Hrvata stvara trajni osjećaj nezadovoljstva i frustracije u BiH, a s druge strane Srbi iz Republike Srpske, kada vide političku sudbinu Hrvata u FBiH, šta se dešava s njima, pa naravno da neće odstupiti ni milimetru od onog što su dobili Dejtonom, u svrhu jačanja centralističke države.

Faktor: Ukoliko ne dode do promjena Izbornog zakona u BiH,

Raspudić: To je očigledno. Mi u suštini vidimo sličan proces. U šali sam jednom rekao da u odnosu na ono što je bilo u Jugoslaviji, da su u Bosni i Hercegovini muslimani Srbi, da su Srbi u

BiH ono što su bili Hrvati u Jugoslaviji oni koji žele izići, a da su Hrvati u BiH ono što su bili muslimani u Jugoslaviji, i sami nekako kao najslabiji faktor, nisu sigurni do kraja šta bi i kako bi. Kada vam neko svjesno razvaljuje temelj države, a to je Ustav i ustavne kategorije, ta država definitivno nema budućnost, ako to ostane trajna politika?

Faktor: Da li Hrvati sa ovakvim Dejtonom i

nametnutih promjena, onda će se ići vjerovatno i u pravcu sa zahtjevima za formiranjem teritorijalne jedinice kojom će biti osigurana njihova nacionalna i politička prava.

Faktor: Na političkoj sceni u BiH očigledno je povezivanje Dodika i Covića, Hrvata sa SNSD-om, u jednom intervjuju ste spomenuli da ipak postoje srpske stranke koje rade

TO JE BIO CILJ IZETBEGOVIĆA

Ne znam šta ti ljudi misle u svojim fantazijama, da će Srbi sada odustati od Republike Srpske i da će Hrvati odustati od svoje konstitutivnosti i od zaštite kroz domove naroda i ostale mehanizme. Radi se o potpunoj utopiji i nebulazi, a ono što je najtragičnije da oni koji guraju tu politiku, a ima ih među međunarodnim faktorima ili nisu svjesni ili su svjesni da guraju koncept koji je bio ratni cilj Alije Izetbegovića.

dalje imaju potrebnu za svojim entitetom?

Raspudić: Ono što je minimum što Hrvati traže je ono što je dogovoren Dejtonom. Dakle konstitutivan narod, mi nismo etničke grupe, nego nacija. Konstitutivan znači da sam određuje svoju sudbinu, u praksi politički-izbornoj, da sam bira svoje predstavnike. Hrvati su sada u poziciji da se bore za taj minimum, ali to je vitalni minimum mimo bez kojeg neće ostati kao konstruktivan faktor u BiH. Ako se to ne može razriješiti na način kako je predviđeno Dejtonom i Izbornim zakonom kakav je bio prije

u interesu sarajevske politike, o kome je tu zapravo riječ? Šta se tu dešava i zbog čega?

Raspudić: Ne sarajevske politike, ne mislim ja sad da bi SDS odustao od Republike Srpske. Nego vrlo često se na liniji neke anti-srpske histerije iz Sarajeva prebacuje Hrvatima u BiH zašto njeguju političko saveznštvo s Miloradom Dodikom. Onda ih podsjetim: „Ali vi njegujete političko saveznštvo sa SDS-om, vi i međunarodna zajednica koji ste našli partnera u toj stranci koja je stvorila Republiku Srpsku pod Radovanom Karadžićem i etnički je očistila“. S.D.

Faktor: Da li je uvrštanjem Dejtona u deklaraciju samita NATO-a, Hrvatska više učinila za mir u BiH ili je po-kvarila planove vodećeg SDA i međunarodne zajednice?

Raspudić: Smatram da je to izvrstan potez. „Dejton“ koliko god manu ima, i koliko svi djelimično bili nezadovoljni s njim, on je okončao strašan rat i stvorio kakav-takov osnov za izgradnju države. Bilo koje jednostrano mijenjanje „Dejtona“ i temeljnih ustavnih kategorija je razvaljivanje države i zločnačka politika.

Istražujemo:
Ko štiti prava radnika u Srpskoj?

Sindikalni predstavnici do groba

Nevjerovatna pobuda da se, nakon radnog vijeka, ostane na poziciji u sindikatu

Ranka MIŠIĆ
Aleksandar TOMIĆ
Goran SAVANOVIC

Ovih dana
učestali
su izbori
u gran-
skim sin-
dikalnim
organiza-
cijama u
Republici
Srpskoj.

Bilo je i vrijeme, pomisliće mnogi, s obzirom na činjenicu da su od 2017. godine pa sve do sada predsjednicu Saveza sindikata Ranku Mišić podržavali kadrovi koji se dobro sjećaju vremena kada je sindikalnim „borcima” za prava radnika komandoma pao pokojni Čedo Volaš.

Od ukupno šesnaest granskih sindikata koji čine Savez, Čedini vršnjaci su šefovali u čak pet.

Nevjerovatna pobuda da se nakon radnog vijeka ostane na poziciji u sindikatu, sve dok ne istekne mandat, prekršena je u Sindikatu radnika Telekomunikacija Republike Srpske, gdje je na novi četvorogodišnji mandat izabran Kosta Bundalo, iako je već dvije godine u penziji.

Hijerarhijom, Bundalov savjetnik je bivši

Tane PEULIĆ

Kosta BUNDALO

predsjednik tog sindikata Milenko Topić, koji je već nekoliko godina takođe u penziji. Sindikalna titula pored novčanih privilegija podrazumijeva i pokrivanje drugih troškova, jer je riječ o sindikatu koji ima više hiljada članova, dok se pravom matematičkom može zvati obračun plate i dodataka na zaradu penzionisanim radnicima, ma koliko da su oni u prošlosti slovili za stručnjake iz te oblasti.

Bundalu je za petama Tane Paulić, donedavni predsjednik Sindikata metalске industrije i rudarstva Republike Srpske. Njega je, nakon što je navršio sedamdeset godina, na funkciji zamjenio Radenko Smiljanović, mada se na službenoj stranici Sindikata Peulić još uvijek vodi na staroj poziciji te na položaju potpredsjednika Saveza sindikata Republike Srpske.

U penziju se ne ide ni doskorašnjem predsjedniku granskog Sindikata finansijskih organizacija, Milenku Žečeviću, mada je odavno ispunio uslove za penzionisanje. Međutim, „slatke” privilegije, koje imaju predsjednici u krovnoj sindikalnoj organizaciji Srpske, moraće da prepusti nedavno jednoglasno izabranoj Selenti Ratković.

PLAĆENA VAKCINACIJA I SLOBODAN DAN

Kosta Bundalo se izborio da radnicima, koji su članovi sindikata, godišnje u ratama budu isplaćeni regresi i naknade za vjerske praznike, dok se u posljednje vrijeme onima koji su vakcinisani u Srbiji plaća i 50 KM po odlasku te se dan vakcinacije računa kao slobodan. Poređenja radi, u Gradskoj upravi Banjaluka dan za vakcinaciju „odbijen” je od godišnjeg odmora.

„SIGURNA GLASAČKA KUĆA“

Od ukupno šesnaest granskih sindikata Republike Srpske vršnjaci Čede Volaši, koji nas je „napustio“ 2007. godine, predsjednici su još uvijek u čak pet sindikalnih organizacija. Na taj način glasačka mašinerija aktuelne predsjednice Saveza sindikata Republike Srpske Ranku Mišić nastavlja i dalje da obavlja pojedine funkcije, pretvarajući tu organizaciju, koja bi trebalo da radi na povećanju plata i naknada i zaštiti radničkih prava, u sklonište za penzionere sa privilegijama.

RANKA MIŠIĆ - PETI PUT

Ranka Mišić reizabrana je, u četvrtak 1. jula, po peti put za predsjednika Saveza sindikata Republike Srpske, odlučili su delegati na sedmom Kongresu Saveza.

Kosta Bundalo ima podršku radnika, ali i menedžmenta, pa ako nešto funkcioniše neka i traje, makar do kraja života. Istina, radnici telekomunikacija ostvaruju neke od privilegija koje nosi članstvo u sindikatu, mada su i ta davanja godinama sve manja i manja.

Ž.S.

Grčevita borba u opoziciji za funkciju hrvatskog potpredsjednika

BEGIĆ I STANIVUKOVIĆ izvor: twiter

Begić ruši Draskov dil sa Selakom

Ivan Begić, odbornik PDP-a u banjalučkoj gradskoj Skupštini i Andrea Dorić, poslanik SPS-a u Narodnoj skupštini, najizgledniji su kandidati opozicionog bloka za potpredsjednika Republike Srpske iz reda hrvatskog naroda, saznaje Faktor.

Prema nezvaničnim informacijama našeg lista, mladi, ali izrazito ambiciozni Begić, i posred protivljena maticne stranke, na sve načine pokušava da progura sopstvenu kandidaturu za hrvatskog potpredsjednika, čime se suprostavlja partiji Gorana

IVAN KONTRA DRAŠKA

Begić je, inače, već prije par mjeseci krenuo sa lobiranjem za kandidaturu, što je postalo očigledno nakon što je jednom dnevnom listu poturio „ekskluzivu“ da će on biti kandidat i da se samo čeka Stanivukovićev amin, iako je i tada znao da su njegove ambicije jedno, a realnost nešto sasvim drugo. S druge strane, u SPS-u vide veliku priliku u ovoj kandidaturi, računajući prije svega na to da je za izbor potreban relativno mali broj glasova (aktuelti potpredsjednik Josip Jerković izabran sa 5.881 glasom) i da bi, uz „malu“ pomoć izbornog inžinjeringu, mogli smjestiti Dorićevu u ovu fotelju.

Selaka, u kojoj su, takođe, ozbiljno zagrizli za dobiju jednu od važnijih funkcija za nivou Republike.

S druge strane, i sam Draško Stanivuković, koji je Begićev „politički otac“, izrazito se protivi namjeri svog podstanara (Begić živi u pokrovlu njegove raskošne vile u naselju Petrićevac) da bude kandidat opozicije na ovu funkciju, jer smatra da bi to umanjilo izglede

čija ambicija mora da otpadne – njegova ili Begićeva. Istovremeno, Stanivukoviću je u interesu i da zadovolji želje Gorana Selaka i da njihova Andrea Dorić ide u trku za hrvatskog potpredsjednika, s obzirom da gradonačelnik najozbiljnije računa na podršku odbornika SPS-a u banjučkoj Skupštini. Selak i Stanivuković su o tome davno postigli dogovor, zacementiran „dilom“ o promjeni

Andrea DORIĆ izvor: bl.net

za njegovu kandidaturu.

„Izvjesno je da će Stanivuković biti kandidat, ili za predsjednika RS ili za srpskog člana Predsjedništva, te da, zbog odnosa ostalim strankama iz opozicionog bloka, ne može da dozvoli da kandidati budu i on i Begić. Naprosto, ne-

određenih regulacionih planova u Banjaluci, koji bi bili povoljni za finansijere SPS-a“, tvrde naši izvori.

Ivan BEGIĆ foto: Aleksandar GOLIĆ

Predsjednik Narodne partije Srpske (NPS) Darko Banjac kaže za Faktor da njegovi Dubičani moraju saznati istinu o radu Opštine i načelnika Radenka Reljića

Niko nije iznad zakona

Faktor: SNSD i NPS su izgubili skupštinsku većinu u Kozarskoj Dubici. Šta se to dešava u toj opštini?

Banjac: Neke političke partije su interes za Kozarsku Dubicu pokazale tek kada su njihovi funkcioneri osjetili da je u toj opštini krenuo da sada najozbiljniji in-

zdravstveno turistički kompleks u ovom dijelu Evrope. Neki lokalni moćnici su smatrali da je dovoljno to što imaju člansku kartu SNSD, i što su po struci medicinski radnici, i da su nezaobilazni faktor u svemu. Mi se ne mijesamo u unutrašnje odnose najveće političke partije

Faktor: Mislite na načelnika Radenka Reljića?

Banjac: Nije mi draga što policija istražuje rad načelnika koji je dobio povjerenje naroda. Međutim, s obzirom na dosadašnja saznanja, njegovo ponašanje je bilo takvo da postoji osnov sumnje da je nedomačinski ras-

Faktor: Pojedine strukture traže i reviziju poslovanja Banje „Mlječanica“, za vrijeme prethodnog direktora?

Banjac: To je tačno. **Faktor: Tapiju na ulaganja u medicinski sektor do sada je imala Ujedinjena Srpska. Smeta li i njima što je predsjednik NPS-a ušao u njihov teren?**

Banjac: Javnost možda ima takvu percepciju, ali ja ne mislim tako. Republika Srpska ima sјajan potencijal u toj oblasti. Ulaganja u Banju „Mlječanicu“ u naredne tri godine su veća od 30 miliona KM, i s obzirom da smo na kapiji EU ta investicija će se prilično brzo isplatiti. Moja želja je da pored banjskog turizma svoje mjesto pod suncem vide i poljoprivredni proizvođači prijedorske regije kroz plasiranje zdrave hrane u našim restoranima i kapacitetima. Ako se na-

DUBICA ĆE BITI PRIMJER I ZA DRUGE LOKALNE MOĆNIKE

Neki lokalni moćnici su smatrali da je dovoljno to što imaju člansku kartu SNSD, i što su po struci medicinski radnici, i da su nezaobilazni faktor u svemu. Mi se ne mijesamo u unutrašnje odnose najveće političke partije u Republici Srpskoj, ali mislimo da će SNSD na primjeru Kozarske Dubice pokazati kako će i u ostalim sredinama proći oni koji su postali veći od partije koja ih je kandidovala. Naši birači su birali prosperitet, a ne blokade i afere.

stacioni ciklus. Kada se nije gradilo, postavljali su pitanje zbog čega se ne ulaže, a sada kada se gradi smeta što to radi Darko Banjac. SNSD i NPS su koalicioni partneri i mi imamo cilj da Kozarska Dubica dobije najsavremeniju

u Republici Srpskoj, ali mislimo da će SNSD na primjeru Kozarske Dubice pokazati kako će i u ostalim sredinama proći oni koji su postali veći od partije koja ih je kandidovala. Naši birači su birali prosperitet, a ne blokade i afere.

pravi jedan lanac u kome svako gura svakoga, mi možemo biti zamajac kompletne regije, a i šire.

Faktor: Možete li kvalitetno obavljati funkciju direktora, poslanika i predsjednika političke partije?

Banjac: Zbog svega toga najviše trpi porodica. Često kažem da živim na selu i da nekako uspijem obaviti i kućne poslove i one na njivi. Obaveze u banji su takve da se često moram oslobiti i na saradnike dok najviše vremena ipak oduzima razvoj NPS-a. Na početku smo planirali da u nekoliko mjeseci formiramo odbore u većini opština i gradova Republike Srpske da bi vremenom shvatili da je bitniji sastav od brojnosti odbora. Širimo se polako i bićemo spremni da u punom kapacitetu uđemo u izborni proces.

Faktor: Do skora ste u Narodnoj skupštini Srpske djelovali u klubu sa NDP. Zašto je došlo do razlaza?

Banjac: Mi smo interesno sarađivali sa NDP, jer je postojala mogućnost da se udružimo. Kada smo shvatili da imamo različite agende i da do toga neće doći, prijateljski smo se razdvojili formirajući Klub NPS. Mi smo najmlađa politička partija i želja nam je da se samostalno razvijamo praveći novu priču. Naravno, spremni smo da u tom kapacitetu koji imamo i da snosimo odgovornost, tj. ako smo nešto dobro uradili, da je to naša zasluga ili ako smo krivi, da je naša kritika.

Z.S.

Nije riješen dobojski slučaj nestale bebe u Srbiji

Upotrazi za Majom

M oja sestra je trebalo da se zove Maja. Iako roditelji, nažalost, nisu stigli ni da joj daju ime, vjerujem da će je pronaći, priča Sara Gojić iz Doboja. I poslije 26 godina, ne gubi nadu i poziva sve usvojene djevojke, rođene 1995. godine, da se jave.

Njena porodica je među brojnim koje i danas traže istinu o

novorođenčadi za koje se sumnja da su posljednjih decenija ukradeni iz porodilišta u Srbiji. Gojići ne vjeruju da tada živa i zdrava beba, iznenađeno preminula. Pod sumnjivim je okolnostima, smatrali, proglašena mrtvom, bez adekvatne prateće dokumentacije.

Vladanka Gojić se porodila 23. septembra 1995. godine u akušerskoj bolnici Na-

rodni front u Beogradu. Porođaj je prošao bez problema, a bebica je odvojena od majke, koja je više i nije vidjela. „Sljedećeg dana majka je otišla da vidi bebu, a medicinska sestra je poručila da će dijete dobiti kasnije i da ništa ne brine”, priča Sara. Narednog dana uslijedio je šok, a od tog udarca se nikada nisu oporavili.

„U 11.30 sati doktorica je ušla u sobu i na brutalan način saopštila

UPISANO MUŠKO?!

“Postojaо je jedinstveni matični broj koji ne može da se da nekome ko nema ime. Moja sestra je trebalo da se zove Maja, ali roditelji nažalost nisu stigli da joj daju ime. Međutim, upisan je nekakav matični broj, kako ga roditelji nestalih beba nazivaju - sintetički, da bi ga iskoristili za nešto. Provjeravali smo ga u bazi podataka, on ne postoji. U izvodu matične knjige umrlih stoji da je dijete muško, s tim da je upisano da je beba prije umrla nego se rodila”, kaže Sara. U matičnoj knjizi umrlih dijete je upisano 18. oktobra, dok je u matičnu knjigu rođenih uvedeno 23. oktobra 1995. godine. I tu nije kraj nepravilnostima koje su otvorile sumnju.

majci da je njena beba preminula”, priča dalje Sara. Majku su teško smirili, odveli u drugu sobu i vjerovatno dali sedative kako bi se smirila. Utučenu Vladanku medicinska sestra je, kao kroz maglu se prisjećala, mazila po koso i govorila da je mlada i da će imati još djece.

Obrazloženje za oca je bilo – bebi je stalo srce, a umrli djecu sahranjuju u zajedničku grobnicu.

Još u nevjericama i suzama, otac je pričao tada sa doktorom, koji mu je rekao da je bebi jednostavno stalo srce i da nije mogla da preživi. „Takođe, rekao je da sve te bebe kremiraju i

sahranjuju na zajedničku grobnicu”, prisjeća se.

Roditelji nisu potpisali dokumente koji se uobičajeni u ovakvim situacijama. Papiре o obdukciji su dobili tek nakon nekoliko mjeseci, ali bez pečata i ovjere, tek običan list na kojem je pisalo da plućne komore nisu bile razvijene i da je to razlog smrti bebe.

U to vrijeme Gojići su živjeli u Ljubljani i sa tim obdupcionim nalazom posjetili su ljekara u Sloveniji, koji im je poručio da je to neozbiljan obdukcijski nalaz i da smatra kako treba da se ponovi. Roditelje, kaže Sara, od tada progoni sumnja i krivnja što nisu reagovali drugačije i barem

E.F.M.

NE POSTOJI PODATAK O SAHRANI

Javne komunalne pogrebne usluge Beograd su nam doznačile podatak da za, dijete pod prezimenom Gojić preminulo 24.09.1995. godine u Narodnom Frontu Beograd, ne postoje nikakvi podaci o sahrani bebe na tom groblju, gdje je navodno trebalo biti sahranjeno. Takođe, u nalazu obdukcije stoji da je prijevremeno rođena beba, što apsolutno nije istina.

LAŽNO PROGLAŠENO MRTVIM OKO 10.000 NOVOROĐENČADI

Prema podacima Udruženja roditelja nestalih beba, u Srbiji je u posljednjih 40 godina u porodilišta lažno proglašeno mrtvim između 6.000 i 10.000 novorođenčadi. Roditelji tvrde da imaju dokaze da su njihova deca proglašavana mrtvima još u porodilištu, a zatim preprodavana na crnom tržištu. Roditelji, njih oko 2.000, su počeli da se udružuju počekom dve hiljaditih, pišu mediji u Srbiji.

Kao dokaze su dostavljali dokumentaciju ili činjenicu da nisu dobili papiре, a pogotovo umrlice za svoju decu. Navodili su i da im nisu dozvoljavali da vide djecu, da ih identifikuju ili preuzmu tijelo kako bi ih sahranili, kao i da u pogrebnim preduzećima nema evidencije da su njihove bebe sahranjene ili kremirane na grobljima, dok za ostalu novorođenčad postoji zapis.

NOVI
atvbl.com

„Dragi moji Srebreničani, nudi mi Klinton...“

Izetbegović i Clinton

Srebreničani i ovog 11.jula obilježavaju godišnjicu sjećanja zločina nad Bošnjačima ratne 1995. godine. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju u Hagu, osudio je Ratka Mladića, Radovana Karadžića i još 13 bivših pripadnika Vojske i policije RS, za, kako su okarakterisali, genocid nad Bošnjacima ubijenim u srebreničkoj regiji. Hakija Meholjić, ratni šef policije u Srebrenici, našao se na udaru svojih sunarodnika nakon filma „Srebrenica - Izdani grad“, koji je snimljen u norveškoj produkciji. Ovo je već ispričana priča, ali ukoliko je ne ponavljamo, zaboraviće se.

Ne želim umanjičiti zločine Srba u Srebrenici, ali ne treba amnestirati ni muslimansko rukovodstvo koje je podjednako krivo, ako ne i više, jer su znali šta se spremaju njihovim sunarodnicima, a ništa nisu učinili da ih zaštite.

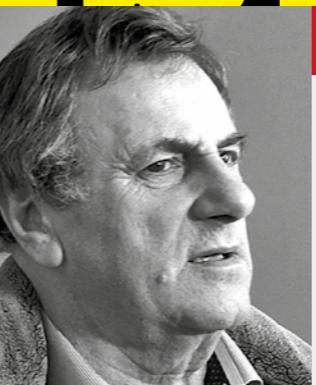
„Želim izvorno reći ono što je rekao predsjednik Izetbegović. ‘Dragi moji Srebreničani, kako ste? Dobro je, kako ste Vi predsjednici. Nudi mi Clinton da uđu četnici u Srebrenicu i izvrše pokolj 5.000 Muslimana i biće NATO intervencija na srpske položaje u cijeloj BiH’. Ja sam skočio i kažem: ‘Jesi li ti lud, ko će reći ti ideš, ti ne ideš na klanje’. Ovo je ono

što je on rekao. Da li je to njemu Klinton nudio ili ne, ja ne znam. Nakon nekoliko razmijenjenih rečenica, predsjednik Izetbegović nas je pitao da li prihvatamo zamjenu Srebrenice i Vogošće, jer ima tu ponudu”, rekao je Meholjić tu čuvešnu i medijski neponovljivu rečenicu.

Njemu su u Srebrenici ubijena dva brata i otac.

“Sa Alijom smo imali otvoreni razgovor u pet ujutru, da spašava žene, djecu i starce, a nas vojno sposobne, nek’ nas pobiju kad nećemo da se branimo. On je rekao da mi izdržimo još dva sata, međutim nikad se više nije htio javiti. Ja sam u ovom

Žrtvovali Srebrenicu

UIGRANI U OSUDAMA I PRIJETNJAMA

Imidžu Srebrenice, po mjeri Bošnjaka, nije odgovarala za njih sporna izjava čovjeka koji je iz tog grada i koji ga je branio. Tako su u odbrani Alije Izetbegovića stale i “majke Srebrenice”, koje su poručile da su: svi koji pričaju o izdaji - zli jezici, a zatim su uslijedili i medijski napadi, kao i prijetnje sada već pokojnom Meholjiću.

5.000 stanovnika, mnogo godina prije nego što će Hakija Meholjić u javnosti ispričati svoju priču.

“U vrijeme srebreničkih događaja, u julu 1995. godine, pozornica je bila dobro postavljena kako bi zahtjevi za masakr bili efikasniji. Serijsko laganje uglavnom nije bilo osporavano u glavnom toku, proces demonstracije i dihotomije, dobro protiv zla, bili su dobro uspostavljeni, vodstvo Međunarodnog krivičnog suda za Jugoslaviju i UN-a pomno je pratilo agendum Sjedinjenih Američkih Država i njihovih saveznika u NATO-u”, pisao je Herman.

Haški tribunal, ili ono što je od njega ostalo, zaključio je ratna dešavanja u Srebrenici potvrđujući kaznu doživotnog zatvora komandanu Vojske Republike Srpske Ratku Mladiću. Mnogi zločini su ostali bez kazne, ali najveći problem suda, čiji je cilj bio i pomirenje, da od osnivanja do danas nije utvrđena istina o dešavanjima iz jula 1995.godine.

N.D.

Hakija Meholjić, ratni šef policije u Srebrenici, našao se na udaru svojih sunarodnika nakon filma „Srebrenica - Izdani grad“, koji je snimljen u norveškoj produkciji. Ovo je već ispričana priča, ali ukoliko je ne ponavljamo, zaboraviće se.

Hakija MEHOLJIĆ

ratu izgubio dva brata i oca, koji nisu uzeli oružje. Ja jesam uzeo oružje”, rekao je Meholjić.

Vidjeli su, nastavlja dalje priču, Alijinu izdaju na djelu.

“Plakali smo mi taj dan kad je Srebrenica pala. Vidjeli smo izdaju. I Alije Izetbegovića i međunarodne zajednice. Imamo samo dobrih i loših ljudi u svakom narodu. Alija je loš čovjek”, rekao je Meholjić.

Izetbegović se sastao sa predsjednikom SAD-a 1993. godine, a porekao je da je tako nešto izjavio.

U transkriptima iz Haškog suda, na 10.238 strani, u predmetu “Naletilić i Martinović”, na jednoj od sjednica 26. septembra 2002. godine, ponovljena je ključna rečenica Hakije Meholjića.

Rečeno je, ipak, i sljedeće: “Ideja da Clinton predloži da srpske trupe napadnu Srebrenicu i izvrše masakr, kako bi opravdali vojnu intervenciju, činiš se krajnje smješna”.

Međutim u istom tom transkriptu se govori i

ovo: “Istraga UN-a pokazuje da Hakijine riječi nisu neutemeljene. Delegacija UN-a je saopštila da im je predsjednik Izetbegović rekao da je saznao da je NATO intervencija u BiH moguća, ali mogla bi se dogoditi samo ako Srbi uđu u zaštićenu zonu Srebrenice”, piše na 10.238 strani transkripta.

Pitanje o ovoj izjavi Alije Izetbegovića uputili smo i bivšem predsjedniku SAD-a Billu Clintonu, međutim, odgovor nismo dobili. I osnivač SDA, akademik Muhammad Filipović, potvrdio je da je postojao dogovor da Naser Orić i vojska ne brane Srebrenicu. Bio je, kaže Filipović, uvjeren da se Orićevi vojnici nisu branili, jer je postojao dogovor između srpskog i muslimanskog rukovodstva.

Tada je napisao: “Veza ovog trijumfa i propa-

ZA 413 MILIONA POVEĆANI PRIHOD

Prihodi od indirektnih poreza u BiH prvom polugodištu iznosili su tri milijarde i 855 miliona KM i već su za 413 miliona KM ili 12 odsto u odnosu na isti period lani. Iz Uprave za indirektno opoterivanje (UIO) BiH potvrđeno je da su prihodi od indirektnih poreza uvećani i u odnosu na isti period 2019. godine, kada je ukupno prikupljeno tri milijarde i 810 miliona KM.

U junu ove godine na račune UIO „leglo“ je 760 miliona KM indirektnih poreza, što je za 198 miliona KM više u odnosu na isti mjesec 2020.

Nakon što je UIO izvršila povrat PDV-a privrednica, koji su ostvarili pravo povrata u iznosu od 710 miliona KM, neto prikupljeni prihodi koji su otišli u raspodjelu korisnicima u prvih šest mjeseci 2021., a to su BiH, entiteti i Brčko, iznosili su tri milijarde i 139 miliona KM i veći su za 329 miliona KM u odnosu na prihode koje su sa Jedinstvenog računa korisnici dobili u istom periodu lani. Za finansiranje institucija BiH u prvih šest mjeseci ove godine raspoređen je iznos od 382 miliona KM.

SRBIJA U RUSIJI PRODAJE VIŠE HRAN NEGO ŠTO UVOZI

Trgovina prehrambenim proizvodima između Srbije i Rusije za desetak godina uvećana je gotovo pet puta, na 480 miliona dolara u prošloj godini. Uz sporazum sa Evroazijskom unijom, čija primjena počinje u julu, očekuju se još veća razmjena.

U Rusiju se izvoze jabuke, breskve, nektarine hrana za kućne ljubimce, sadni materijal, a uvozi se suncokretovo ulje, margarin, šećer i duvan. Djeluje čudno s obzirom na veličinu država, ali Srbija u Rusiju prodaje više hrane nego što iz nje uvozi.

Prošle godine ta razlika bila je 250 miliona dolara. I dok se srpske kompanije već dugo bore da izadu na veliko tržište Rusije, sada i Srbija njima postaje interesantna.

Na iznenadenje mnogih, Rusi kažu da su ih sankcije Evropske unije ojačale, piše RTS. Sergej Levin zamjenik ministra poljoprivrede Ruske Federacije objašnjava da su zbog sankcija EU promijenili poljoprivrednu, koja je porasla i osnažila se. Posljednjih mjeseci povećava se broj firmi iz Srbije koje mogu da izvoze u Rusiju.

Od jula na snagu stupa sporazum Srbije sa Evropskom unijom, koji će srpskim proizvođačima otvoriti tržište sa oko 200 miliona potrošača. Branislav Nedimović, ministar poljoprivrede, ističe da hrana postaje dominantna tema na globalnom tržištu i da svi traže kvalitetnu hranu.

Zaključci Konferencije **„INVEST SRPSKA“** smjerice za Vladu

Uspješne investicije promovisu Srpsku

SESTA PANEL DISKUSIJA

Ravnomjeren razvoj Republike Srpske

Moderator: Goran Vučić, Ministar za evropske i međunarodnu saradnju

**invest
SRPSKA**

ŠTA SVE MOŽE DIJASPORA I RUSKO TRŽIŠTE

- Na konferenciji je ukazano i da je neophodno podsticanje dijaspore na povratak i ulaganja u Republiku Srpsku, poslovno povezivanje sa domaćim preduzećima, kao i transfer novih znanja i tehnologija. Privrednici i političari su saglasni da je šansa za privredni razvoj u dobrom geostrateškom položaju Republike Srpske, blizini evropskog tržišta i mogućnostima da se kroz dalju poslovnu integraciju i povezivanje sa Srbijom omogući investitorima bescarinski pristup ruskom i evro-azijskim tržištima.

jenta kroz nastavak procesa digitalizacije uprave i digitalne transformacije privrede, kao i afirmisanje mreže podrške mogućnosti investiranja u Srpskoj, sa posebnim osvrtom na poreske pogodnosti koje se nude u odnosu na region.

I organiziranje mreže posrske investitorima. Ovo su neki od zaključaka Prve investicione konferenciju - Invest Srpska, koji je održana sredinom juna u Laktašima, u organizaciji Investiciono-razvojne banke i Vlade Republike Srpske te u partnerstvu sa firmom „Prointer ITSS“.

Privrednici su nosiocima ključnih funkcija vlasti u Srbkoj i BiH ukazali na potrebu promocije investicionih mogućnosti i konkretnih projekata u Srbkoj. Te konce u svojim poslovima u počinju izvještajima energije, metalo-prerađivački, agroindustrijski, drvo-prerađivački i sektor turizma, mogu biti motor ukupe privrednog razvoja Republike.

rukama držat će Investicione-razvojna banka, koja će pripremiti i distribuisati pregled

PUTEVI POVEZUJU SRPSKU I SRBIJU

Srpska i Srbija će zajedno raditi na projektima koji su važni za obje privrede. Zacrtana je izgradnja mosta na Rači kod Bijeljine, te dijela autoputa od Kuzmina do Bijeljine, i nastavak trase dalje ka Doboju. Planirana je i gradnja tri hidrocentrale na rijeci Drini, kao jedan vjerovatno od najvećih poduhvata u Evropi, koji će da se realizovati u ovoj sferi ekonomije.

Sarajevski ATENTAT

suočavanje sa istorijom (2. dio)

Mlada Bosna i Crna ruka

Zašto je Dragutin Dimitrijević Apis odlučio da svojim ljudima iz organizacije „Crna ruka“ dozvoli da pomognu mladobosancima da nabave oružje i obezbijedi im obuku – teško je da sigurnošću odgovoriti. Bliski Apisov saradnik, pukovnik Čedomir Popović, svjedoči da mu je Apis, 1915. godine, rekao da je smatrao da su manevri austro-ugarske vojske u Bosni samo uvod za napad na Srbiju. Kada je Vojislav Tankosić došao kod Apisa da mu kaže da neki mladići Bosanci, koji se nalaze u Beogradu, sa svojim drugovima u Bosni, hoće da „pokušaju nešto protiv

Ferdinanda“ - Apis se složio. Sumnjao je da atentat može da uspije, jer je Ferdinand dobro čuvan. Smatrao je da „u najboljem slučaju, može doći do kakva incidenta da uvide da je opasno napadati na Srbiju. Nisam mogao pretpostaviti ni u snu da takav atentat može biti povodom za rat protiv Srbije.“ Apis se, poslije izvjesnog vremena, predomislio. Pokušao je da vrati mladiće i spriječi atentat - bilo je kasno. Oni nisu htjeli da čuju za to. Nakon ovoga jasnije zvuči konstatacija da „među istraživačima koji su do pojedinosti proučavali slučaj, ima onih koji se pitaju jesu li oficiri iskoristili mlađe revolucionare ili je bilo obratno.“

Članovi „Crne ruke“ – Apis i Tankosić leže

UJEDINJENJE ILI SMRT

Kako su tvrdili osnivači tajne organizacije „Ujedinjenje ili smrt“, poznatije kao „Crna ruka“, ta organizacija je 1911. obrazovana prvenstveno radi pogranične djelatnosti - revolucionarnog rada u srpskim zemljama pod tuđinskom vlašću, njihovog oslobođenja i ujedinjenja u jedinstvenu državu. To je podrazumijevalo djelovanje u Otomanskom i Austro-ugarskom carstvu. Poslije oslobođenja srpskih zemalja koje su bile pod turskom vlašću, pažnja je usmjerena na srpske krajeve u Austro-Ugarskoj.

U tim aktivnostima koristili su „Narodnu odbranu“, srpsku patriotsku organizaciju u BiH.

U vrijeme priprema i izvršenja atentata pukovnik Dragutin Dimitrijević Apis bio je šef Obavještajnog odsjeka srpskog Glavnog generalštaba, a istovremeno tajno, bez znanja prepostavljenih, član Vrhovne centralne uprave tajne organizacije „Ujedinjenje ili smrt“.

Odnos između „Mlade Bosne“ i „Crne ruke“ za istoričare je, i danas, enigma koja nije do kraja riješena. Osim verzije, po kojoj je ideja za atentat potekla od mladobosanca, a Apisovi ljudi su pružili samo logističku podršku atentatorima, postoji još jedna, malo vjerojatna, po kojoj je Apis idejni tvorac atentata.

Apis protiv Apisa

Po drugoj verziji, u organizovanju atentata Apis je odigrao ključnu ulogu. U svjedočenju koje je ostavio u svom Tajnom raportu za Vojni sud u Solunu, 1917. godine, Apis je tvrdio da je lično on došao na ideju da se ubije Ferdinand. Treba naglasiti da je Apis prije toga dva puta na suđenju negirao angažovanost u Sarajevskom atentatu, što dovodi u sumnju istinitost onoga što je treći put „dobrovoljno“ priznao. Pojedinci smatraju da je Apis svjesno preuveličao svoju ulogu, u nadi da će mu to spasiti život na suđenju. Nadao se da će proces

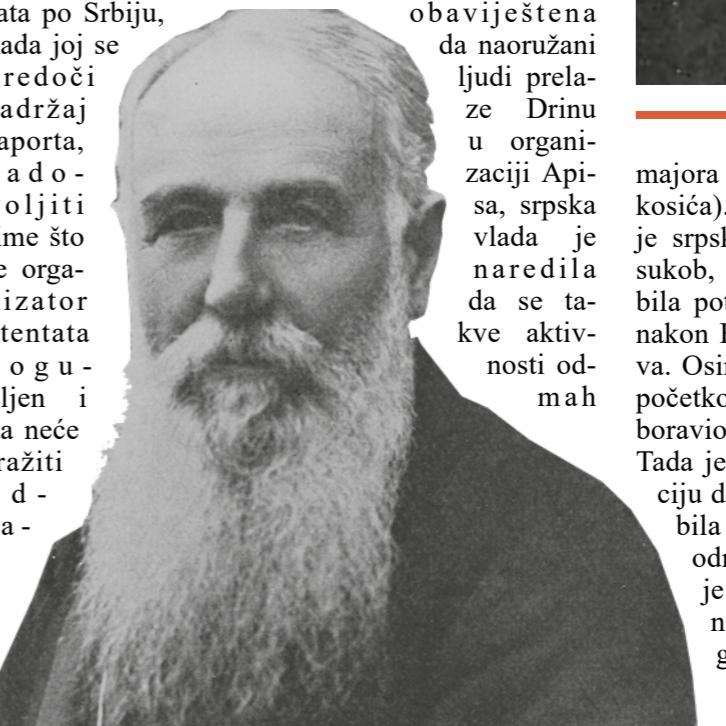
zak sa političke scene ili čak suđenje njenom i njegovoj stranci.

U svakom slučaju, Apis je svoju tajnu odnio u grob, nakon što je 1917. osuđen i streljan zbog nadvodnog organizovanja atentata na prestolonasljednika Aleksandra Karadorđevića, koji nije uspio. Rehabilitovan je 1953. godine.

Šta ni(je) znao Nikola Pašić

Vladimir Dedijer je još 1966. godine u svojoj studiji o Sarajevu 1914-te, na osnovu relevantnih izvora, dokazao da Vlada Srbije nije bila uključena u pripremu i izvršenje atentata.

Naprotiv, kada je obaviještena da naoružani ljudi prelaze Drinu u organizaciji Apisa, srpska vlada je naredila da se takve aktivnosti odmah

Nikola Pašić

komplikaciju, i kako neće biti spremna bar još za dvije-tri godine”.

Dežurni krivci

Rasprave, pa i podjele, među svjetskim istoričarima o uzrocima Prvog svjetskog rata, danas, sve više dobijaju političku i propagandnu crtu.

U tim raspravama „srpski nacionalizam“ i „urota“ protiv jednog „uredenog i civilizovanog carstva“ ponovo se otkivaju kao uzroci rata. „Kriva“ je i Rusija, jer se umiješala, umjesto da Srbiju prepusti svojoj sudbinu. Za takve zaključke, međutim, nisu iznese-

Dragutin Dimitrijević Apis (s desne strane)

ni novi dokazi, već se, uglavnom, reinterpretiraju stare činjenice. Među njima ističe se profesor sa Kembridža, Kristofer Klark, čije je djelo „Mjesečari: kako je Evropa krenula u rat 1914.“ - izazvalo najviše polemike. Stavovi izrečeni u tim radovima ponovo su podijelili istoričare, kao i nakon Prvog svjetskog rata i potvrdili da se i istoričarima - istorija ponavlja.

D.I.

Bora ĐORĐEVIĆ živi u Ljubljani od 2018. godine, sa suprugom Dubravkom

Preko 40 godina su Bora i Miša nastupali zajedno, u bendu Riblja Čorba.

Frontmen čuvene srpske rok grupe „Riblja čorba“ radi na novom albumu

Ostaje pjesma kao uspomena na Mišu

Legendarni muzičar Bora Đorđević kaže za Faktor da će pjesma „Dve gitare“ ostati uspomena na njegovog prijatelja i osnivača „Riblje čorbe“ Mišu Aleksića, čiji odlazak mu teško pada i sedam mjeseci nakon smrti.

„Još uvek ne mogu da se pomirim da moj brat Miša nije više sa nama. Neshvatljivo mi je da na bini, s moje leve strane, ne bude on. Gledam stare snimke i njega kako uživa u svirci i ne znam kako ćemo i gde ćemo dalje, a znam da, zbog ljudi koji nas vole, a i nas samih, moramo“, kaže Đorđević.

Basista „Riblje čorbe“, koji je preminuo u 67. godini u novembru u Beogradu od posledica Kovida-19, komponovao je i odsvirao pjesmu „Dve gitare“, a Bora navodi da će biti srećan kada je objavi, jer će tako ostati uspomena na Miroslava Mišu Aleksića.

Otkriva da je komponovao još neke numere, ali i ime albuma, koji će imati tužnu i veselu stranu.

„Shodno tematici album se zove ‘Danse macabre’ u prevodu ‘Mrtvački ples’. Pošto se mračne pesme nerado slušaju, ipak sam odlučio da jedna strana ostane crna, a da se druga strana zove ‘Oda radoštii’, i bude vesela i optimistična. E, te mi vesele pesme nikako ne idu, pa će morati još da se sače-

ka sa albumom”, navodi srbijanski kantautor.

U vremenu bez svirke, Bora se bio posvetio pisanju, a, kako kaže, materijala ima i za novi album, ali će ipak sačekati.

„Pišem stalno i sa nekim psmama sam i zadovoljan. Pošto je vreme u kome živimo vreme Sodome i Gomore, vreme bolestina i smrti i pesme su takve. Dve su snimljene i otpale su sa albuma ‘Da tebe nije’. To su ‘Parada’ i ‘Srbija je prestala da diše’“, navodi Đorđević.

Neprevaziđeni romantičar, koji, kako je Goran Bregović jednom rekao, piše muški o ljubavi, inspiraciju nalazi u supruzi Dubravki kojoj je i posvećen posljednji album.

„Skoro ceo album ‘Da tebe nije’ je ljubavni album. Nije teško pisati o ljubavi kada voliš i kada si voljen. Ja zbog ljubavi prema mojoj ženi i živim u Ljubljani. Na srećnoj strani albuma naćiće se jedna od najljubavnijih pesama dosad. Naravno, posvećena mojoj Dubravki“, najavljuje.

Nikada se ne zna kako će pjesma biti

prihvaćena u publici, a Bora je mišljenja da teške melodije ne nalaze lako put do slušalaca.

„Nema pravila. Mnogo više sam očekivao od jedne od najzrelijih pesama ‘Prezir’, ali takve pesme suviše opterećuju. Naši ljudi više vole ono, udri brigu na veselje. Opet, neke pesme od kojih ne očekujem mnogo budu lepo prihvaćene. Ipak, mi se ne opterećujemo time da pravimo hitove po svaku cenu. Svište smo matori za samodokazivanje. Komponujemo svi, podelim svakom tekst za koji mislim da će mu odgovarati kao autoru pa šta ispadne“, kaže Bora.

LJUBLJANA JEDNAKO LJUBAV

Bora je zbog ljubavi napustio Beograd i preselio se u Ljubljani gdje živi sa suprugom Dubravkom. Pitali smo ga da li je odlazak u Sloveniju imao uticaj na njega. „Naravno da je imao uticaj na mene odlazak iz Beograda za Ljubljani. U pitanju je velika ljubav. Ovde sam takođe našao preko potreban mir. Ali Srbija mi užasno fali. Pre pandemije je sve bilo jednostavnije. Kada mi dosadi mir odem na svirku i malo se izdiviljam, pa se vratim u slovenački mir i tako u krug“, priča autor nekih od najljepših ljubavnih pjesama.

SVE OBRADE NA JEDNOM MJESTU

U muzičkom takmičenju „Nikad nije kasno“, zajedno sa Azrom Kozličić otpjevao je kulturnu pjesmu „Daj ne pitaj“ grupe „Viktorija“. Uz Borin glas pjesma je zvučala nevjerojatno. „Daj ne pitaj“, zvuči zaista izuzetno zahvaljujući takođe i Azri Kozličić, našoj porodičnoj prijateljici, koja zaista fantastično peva“, kaže.

Iako je svojim tekstovima proslavio mnoge muzičare, te pjesme ne planira da snimi, već obrade pjesama od kojih su neke kod nas postale popularije od orginala. ‘Riblja čorba’ je snimila puno obrada, ‘Zelena trava doma mog’, ‘Kad sam bio mlad’, ‘Tamna je noć’, ‘Danas nema mleka’... Bilo bi interesantno čuti sve te obrade na jednom mestu“, smatra Đorđević.

DVA VELIKA GUBITKA

Nakon dugogodišnje pauze Bora i njegov bend su 2019. izdali album “Da tebe nije”, koji je izvao oduševljenje, a brojnim pjesmama podsjetio publiku na početke „Riblje čorbe“. Hitovi „Da tebe nije“, „Otvori oči“, „Poslednja“ vrlo brzo su ostavili snažan utisak kod publike. Bora pojašnjava da je i album „Da tebe nije“ jako dugo rađen te sadržajno, muzički i tehnički doveden do perfekcije. „To je svakako zreo i staromodan album, jer je glupo, i ravno izdaji, da se posle skoro pola veka postojanja menjamo i prilagođavamo ovom glupavom i pokvarenom vremenu u kome živimo. Za taj dobar zvuk zaslужan je i moj pokojni kum Milan Popović, tako da smo za kratko vreme, pretrpeli dva velika gubitka. Srećni smo zbog dobrih kritika mada nam, posle toliko godina, misljenje kritičara i nije toliko važno, već mišljenje onih koji nas prate, slušaju i vole. Zato nam je i krivo što zbog nametnute nam bolesti koja hara svetom, nismo ljudski odsvirali te nove pesme u živo“, kaže ovaj muzičar.

PRVACI EVROPE

Srbija je zemlja košarke, i uz svoje heroine već šestu godinu je u vrhu igre pod obručima. Igra ih spaja, o čemu svjedoči i primjer Ivon Anderson, koja je tokom napornog pripremnog perioda, bez znanja saigračica, naučila tekst i zapjevala srpsku himnu. Velike zasluge za uspješan put do krova Evrope idu Marini Maljković, koju na mjestu selektora košarkašice bespogovorno slijede. A ona ništa se ne prepusta slučaju. "Za nas nema laganog treninga, svaki je priprema za utakmicu i shvatamo ga maksimalno ozbiljno, jer tako gradimo naše samopouzdanje za ono što nas čeka", rekla je Banjalučanka Saša Čađo, koja je sve ove godine dio najsajnije srpske košarkaške generacije

centar dana

PON-PET 17:00

